

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > KLİNİK III

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	KLİNİK III	Birinci düzey	4.1.01	Zorunlu	7	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri YOK Eğitimin dili TÜRKÇE Koordinatör ARAŞTIRMA GÖREVLİSİ YUNUS EMRE ATAY Dersi veren öğretim eleman(lar)ı PROF. DR. TAYFUR BEKYÜREK- PROF. DR. KUTLAY GÜRBULAK- PROF. DR. YAŞAR AKAR- DOÇ. DR. MURAT ABAY- DR. ÖĞR. ÜYESİ ESRA CANOĞLU- PROF. DR. VEHİBİ GÜNEŞ- PROF. DR. İHSAN KELEŞ- PROF. DR. ÖZNUR ASLAN- PROF. DR. ALİ CESUR ONMAZ- DR. ÖĞR. ÜYESİ İLKNUR KARACA BEKDİK- PROF. DR. GÜLTEKİN ATALAN- DOÇ. DR. HANİFİ EROL Yardımcı öğretim eleman(lar)ı Araş Gör. Dr. Umut ALPMAN, Araş. Gör. Gökçen PERK, Araş Gör. Hazal Aysin ASLAN Dersin veriliş şekli Yüz yüze & Online (Covid-19 pandemisinde YÖK'ün kararına göre karza ya da online olarak verilebilecektir) Dersin amacı Bu derste, öğrencilerin hastalıklar ve klinik bilimleri alanında tecrübe ve beceri kazanmaları üzere eğitilmeleri amaçlanmıştır. Dersin tanımı Klinik dersi öğrencilerin hastalıklar ve klinik bilimleri alanında tecrübe ve beceri kazanmalarını öğreten derstir.							

Dersin içeriği	
1-	PRATİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Laboratuvara gönderilecek örneklerin alımı ve naklinde dikkat edilmesi gereken hususların ve biyogüvenlik kurallarının anlatılması. Derslerde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması. Hastaya yaklaşım uygulaması PRATİK: Dersin içeriği, kazanımları, işleniş ve değerlendirme yöntemleri hakkında bilgilendirme yapılacaktır. Ders kaynakları gösterilecektir. PRATİK: Dersin amacı ve içeriğinin belirtilmesi. Kliniklerde ve operasyon salonundaki çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. PRATİK: İneklerde östrus belirtileri
2-	PRATİK: Hayvanlara yaklaşım ve klinik muayene yöntemleri PRATİK: Muayene öncesi hazırlık, muayene edilecek hayvana yaklaşım ve alınması gereken önlem uygulamaları PRATİK: Açık enfekte yaralarda sağaltım prosedürleri ve tedavi yöntemleri PRATİK: Kısırlıklarda östrus belirtileri
3-	PRATİK: Derinin muayenesi, konjunktivaların muayenesi, hastalıklar PRATİK: Sistematik muayene planlaması ve hazırlığı PRATİK: Kafatası travmalı hastalarda klinik bulgular, muayene yöntemleri ve tedavi protokolü PRATİK: Kısırlıklarda östrus belirtileri
4-	PRATİK: Lenf yumrularının muayenesi, Vücut ısı ve ateş kavramı PRATİK: Anamnez alma uygulamaları PRATİK: Travmaya bağlı solunum güçlüğünde dikkat edilmesi gereken hususlar ve sağaltım yöntemleri PRATİK: Köpeklerde östrus belirtileri
5-	PRATİK: Genel muayene uygulamaları PRATİK: Diafram fıtık olgularının klinik değerlendirilmesi, röntgen yorumu ve sağaltımı PRATİK: Kedilerde östrus belirtileri PRATİK: Klinik Laboratuvar analizleri, hematolojik, biyokimyasal ve idrar analizleri
6-	PRATİK: Dolaşım sisteminin muayenesi, periferel nabız, EKO ve EKG uygulamaları PRATİK: Rutin muayene ekipmanları ve ileri tanı ekipmanları uygulamaları PRATİK: Preoperatif ve post operatif hasta takibi PRATİK: Östrus tespitinde vaginal sitoloji
7-	PRATİK: Seminerler ve ödev sunumları ve kendi kendine öğrenme, sunma çalışmaları (SSL)
8-	PRATİK: Solunum sistemi muayenesi, akciğer auskultasyonu, perkusyonu PRATİK: Evcil hayvanlarda dış genital organların inspeksiyon muayenesi PRATİK: Premedikasyon amacıyla kullanılan ilaçlar, dozları ve kullanım sahaları PRATİK: Dişi genital organların spekulum ve rektal palpasyon ile muayenesi
9-	PRATİK: Solunum sistemi muayenesi, tracheal palpasyon PRATİK: Evcil hayvanlarda vajinal muayene uygulamaları PRATİK: Anestezi çeşitleri uygulanış yolları ve anestezi indüksiyonu PRATİK: Östrus tespitinde ultrasonografik muayene
10-	PRATİK: Sindirim sisteminin muayenesi, ağız boşluğunun muayenesi, farenks, özefagus muayenesi PRATİK: Evcil hayvanlarda vajinal sitoloji ile teşhis uygulamaları PRATİK: Topallık dereceleri ve soğuk-sıcak intermittans topallık tespiti PRATİK: İneklerde suni tohumlama teknikleri
11-	PRATİK: Sindirim sistemi muayenesi, ön midelerin muayenesi, ağrı deneyleri, abomasum muayenesi, barsak sesleri PRATİK: Evcil hayvanlarda rektal muayene uygulamaları PRATİK: Hayvanlarda yaş tayini ve kullanılan yöntemler PRATİK: Kısırlıklarda suni tohumlama teknikleri
12-	PRATİK: Üriner sistemin muayenesi, üst ve alt üriner sistem hastalıklarına yaklaşımlar PRATİK: Evcil hayvanlarda dişi genital organların ultrasonografik ve radyolojik muayenesi. PRATİK: Apse olgularının sınıflandırılması, tedavi yöntemleri PRATİK: Koyun ve keçilerde suni tohumlama teknikleri
13-	PRATİK: Sinir sisteminin muayenesi, reflekslerin kontrolü PRATİK: Evcil hayvanlarda dişi genital organlardan mikrobiyolojik örnek alma uygulamaları PRATİK: Drenaj, sonda çeşitleri ve uygulanış yöntemleri PRATİK: Kedi ve köpeklerde suni tohumlama teknikleri
14-	PRATİK: Alerjik deri testleri; Tuberkulin, mallein testi uygulaması PRATİK: Evcil hayvanlarda dişi genital organların endokrinolojik muayenesi uygulamaları PRATİK: Sinir sistemi hasarı, paraliz ve spinal hasarlarda klinik muayene bulguları ve tedavi protokolü PRATİK: Kanatlılarda suni tohumlama teknikleri
15-	PRATİK: Enjeksiyon yöntemleri PRATİK: Evcil hayvanlarda dişi genital organlardan biyopsi örneği alma uygulamaları PRATİK: Ortopedi ameliyatlarında kullanılan materyaller ve kullanımı amaçları PRATİK: Mezbaha materyali dişi genital organ üzerinde suni tohumlama katateri uygulamasının yapılması.
16-	
17-	
18-	
19-	
20-	

ASLI GÖRÜŞÜ
İsmail KARAKUSS
Fakülte Sekreteri

8.4

Dersin öğrenme çıktıları	
1-	Tek veya sürü halindeki hayvanların ve bulunduğu çevrenin anamnezini doğru alır. Dersin içeriği, kazanımları, işleniş ve değerlendirme yöntemleri ve ders kaynaklarını bilir. Dersin amacı, içeriğini ve kazanımlarını bilir. Kliniklerde ve operasyon salonundaki çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarını bilir. İneklere kızgınlık belirtilerini tespit edebilir.
2-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde zabtırap altına alır ve müdahale eder. Bu işlemleri yaparken kendisine yardım edenleri yönlendirir. Muayene öncesi hazırlığı, hayvana nasıl yaklaşacağını ve alması gereken tedbirleri uygular. Açık enfekte yaralarda sağaltım prosedürleri ve tedavi yöntemlerini bilir. Kısıraklarda kızgınlık belirtilerini tespit edebilir.
3-	Hayvanların zabtırap için uygun teknikleri ve aletleri kullanır ve gerekli tedbirleri alır. Muayene sistematığının planlar, anamnez alır, genel muayeneyi yapar. Kafatası travmalı hastalarda klinik bulgular, muayene yöntemleri ve tedavi protokolünü bilir. Koyun ve keçilerde kızgınlık belirtilerini tespit edebilir.
4-	Muayene için hayvanlara nasıl yaklaşılacağını bilir Muayene ekipmanlarını kullanabilir. Travmaya bağlı solunum güçlüğünde dikkat edilmesi gereken hususlar ve sağaltım yöntemlerini bilir Köpeklerde kızgınlık belirtilerini tespit edebilir.
5-	Hayvanlarda özel muayene yöntemlerini bilir. Evcil hayvanlarda ileri tanı yöntemlerini uygulanabilecektir. Diafram fıtığı olgularının klinik değerlendirilmesi, röntgen yorumunu bilir ve sağaltımını yapabilir. Kedilerde kızgınlık belirtilerini tespit edebilir.
6-	Vücut sıcaklığı, nabız ve solunum sayısı gibi vital ölçümleri yapar ve değerlendirir. Preoperatif ve post operatif hasta takibini yapabilir. Östrustaki vaginal hücresel değişimleri bilir ve siklus dönemlerini tespit eder.
7-	Tam bir klinik muayene yapar.
8-	Hayvanlardan numune alma ve laboratuara gönderme kurallarını bilir. Premedikasyon amacıyla kullanılan ilaçları, dozları ve kullanım sahalarını bilir. Spekulum ve rektal palpasyon yardımı ile dış genital organ muayenelerini yapabilir.
9-	Ekipmanların sterilizasyonu ve giysilerin dezenfeksiyonu dâhil, biyogüvenlik prensiplerini doğru şekilde uygular. Anestezi çeşitleri uygulanış yolları ve anestezi indüksiyonunu bilir. İneklere suni tohumlama yöntemlerini öğrenir.
10-	Bulaşıcı ve salgın hastalıkların kontrolü amacıyla, biyogüvenlik dâhil, gerekli önlemleri alır. Topallık dercelerini bilir ve soğuk-sıcak intermittans topallığı tespit edebilir. Kısıraklarda suni tohumlama yöntemlerini öğrenir.

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tarmın edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşamı boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliği katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆



31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	4	60
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	3	1	3
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	5	1	5
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			85
AKTS			3.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	20
Ödev	1	10
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirilmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Alaçam, E., Şahal, M. 1997. Sığır hastalıkları, Medisan, Ankara.
Yardımcı Kaynaklar	Alaçam, E., Şahal, M. 1997. Sığır hastalıkları, Medisan, Ankara. 2. Aytuğ, N., Yavuz, H.M., Soylu, M.K. 1997. Köpek ve Kedi Hastalıkları, Reprodüksiyon, Beslenme, Bakım ve Eğitim, F. Özsan Matbaacılık, Bursa. 3. Turgut, K., Ok, M. 1997. Veteriner Gastroenteroloji, Mikro Dizgi, Konya. 4. İmren, H.Y. 1998. Kedi ve Köpek Hastalıkları, Medisan, Ankara 5. Ettinger, S.J., Feldman E.C. 2000. Textbook of Veterinary Internal Medicine Diseases of the Dog and Cat, W. B. Saunders Company, Philadelphia, Newyork. 6. Smith, B.P. 1996. Large Animal Internal Medicine, Mosby Year Book, London, Boston, Philadelphia. 7. Turgut, K. 2000. Veteriner Klinik Laboratuvar Teşhis. 2 Baskı, Bahçıvanlar. 8. Gül, Y. 2002. Geviş Götiren Hayvanların İç Hastalıkları, Özkan Matbaacılık Ltd. Şti., Ankara.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR

İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

İC



Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > KEDİ VE KÖPEKLERİN İÇ HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	KEDİ VE KÖPEKLERİN İÇ HASTALIKLARI	Birinci düzey	4.1.02	Zorunlu	7	3.00	3.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?								

Dersin tanımı

Ön koşul dersleri	YOK
Eğitimin dili	TÜRKÇE
Koordinatör	PROF. DR. VEHBİ GÜNEŞ
Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	PROF. DR. VEHBİ GÜNEŞ, PROF. DR. ÖZNUR ASLAN
Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	YOK
Dersin verilmiş şekli	Yüz yüze
Dersin amacı	Bu dersin amacı, kedi ve köpeklerin iç hastalıkları, tanı yöntemleri, ayırıcı tanısı, tedavisi ve bu hastalıkların önlenmesi konusunda gerekli teorik bilgileri kazandırmaktır.
Dersin tanımı	Köpek ve kedilerin iç hastalıklarının anlatıldığı derstir.

Dersin içeriği

1-	TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Laboratuvara gönderilecek örneklerin alımı ve naklinde dikkat edilmesi gereken hususların ve biyogüvenlik kurallarının anlatılması. Derslerde nor tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması. Gastrointestinal sistem hastalıklarına klinik yaklaşım ve gastrointestinal sistem hastalıklarının semptomları, Pityalizm, Disfaji ve Regürgitasyon ile karakterize hastalıklar.Ağız ve ağız içi organların hastalıkları
2-	TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Yutak ve yemek borusu hastalıkları, Mide Hastalıkları, Bağırsak Hastalıkları, Diyare ile karakterize hastalıklar, Konstipasyon ve ağrılı defekasyon ile karakterize hastalıklar)
3-	TEORİK: Sindirim sistemi hastalıkları (Enfeksiyöz ve Paraziter Hastalıklar, Abdominal gerginlik, kitlesel oluşumlar ve ağrı ile karakterize hastalıklar), Supervised self learning
4-	TEORİK: Karaciğer Hastalıkları, Pankreas hastalıkları
5-	TEORİK: Solunum sistemi hastalıkları (Burun, larynx ve trakea hastalıkları, (Akciğer ve pleura hastalıkları)
6-	TEORİK: Solunum sistemi hastalıkları (Enfeksiyöz ve paraziter hastalıklar), Supervised self learning
7-	TEORİK: Seminerler ve ödev sunumları
8-	TEORİK: Dolaşım sistemi hastalıkları (Konjenital kalp hastalıkları, kalp aritmileri ve kalp yetmezlikleri, kardiyomyopatiler ve perikardial hastalıklar)
9-	Vize Sınavı
10-	TEORİK: Dolaşım sistemi hastalıkları (Anemi ve anemi ile seyreden hastalıklar,trombositopeni, şok ve kan damarı hastalıkları)
11-	TEORİK:Üriner sistemi hastalıkları, Supervised self learning
12-	TEORİK: Deri hastalıkları
13-	TEORİK: Sinir sistemi hastalıkları
14-	TEORİK: Metabolizma hastalıkları
15-	TEORİK: Zehirlenmeler, Kedi ve köpeklerde aşılama programları ve koruyucu hekimlik, Supervised self learning
16-	
17-	
18-	
19-	
20-	

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Kedi ve köpeklerde klinik olarak bulunabilecek hastalıkları tanıy, bu amaçla tanı yöntemlerini kullanır, gerektiğinde tanı materyallerini alarak yetkili laboratuvarlara gönderir ve/veya test eder.
2-	Tam bir ayırıcı tanı listesi hazırlandıktan sonra uygun bir tanı planı tasarlar ve yorumlar
3-	Kedi ve köpeklerde hastalıkların klinik ve laboratuvar bulgularını değerlendirir.
4-	Kedi ve köpek iç hastalıkları alanında klinik vakaların çözümünde teorik bilgiyi uygular.
5-	Farklı hastalıkların tedavisi veya profilaksisi için gerekli yöntemleri bilir ve koruyucu hekimlik uygulamalarını yapar.
6-	Tıbbi acil durumları tanıy ve tedavi eder
7-	Zoonoz hastalıkların belirtilerini tespit eder ve uygun önlemleri alır.
8-	İş güvenliği ve biyogüvenlik tedbirlerini alır ve uygular.
9-	Ötanazi gibi prosedürler de dahil olmak üzere, hayvan refahını her zaman sağlamak için tıbbi ve yasal bilgiye sahip olur.
10-	Klinik ve laboratuvar muayenelerinden elde ettiği bilgileri akıcı ve anlaşılır bir şekilde hasta sahibine iletir, klinik raporları hazırlar ve protokolleri geliştirirken bu bilgileri açık ve düzenli bir şekilde sunar.

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.
----	--

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duysusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliği katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiklerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve salıplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		
Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü		

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	3	45
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	15	1	15
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	1	1	1
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	2	1	2
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			75
AKTS			3.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	20
Ödev	1	10
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Bilal T. 2013. Kedi- Köpek İç Hastalıkları, Nobel Tıp Kitabevi, İstanbul. Aytuğ N. 2012. Kedi ve Köpeklerin İç Hastalıkları, Medipres Malatya.
Yardımcı Kaynaklar	Bilal T. 2013. Kedi- Köpek İç Hastalıkları, Nobel Tıp Kitabevi, İstanbul. Aytuğ N. 2012. Kedi ve Köpeklerin İç Hastalıkları. Medipres Malatya.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4



Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > EPİDEMİYOLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	EPİDEMİYOLOJİ	Birinci düzey	4-1.03	Zorunlu	7	1.00	1.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?								

Dersin tanımı

Ders içeriği

Dersin öğrenme çıktıları

Program yeterliliklerine katkı seviyesi

Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Önerilen veya zorunlu kaynaklar

Ders ile ilgili dosyalar

Kazanılan Derece

Derece Seviyesi

Kabul ve Kayıt Koşulları

Önceki Öğrenimin Tanınması

Yeterlilik Koşulları ve Kuralları

Program Profili

Program Yeterlilikleri

Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri

Üst Derece Programlarına Geçiş

Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri

Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme

Mezuniyet Koşulları

Eğitim tarzı

Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı

Dersin tanımı

Ön koşul dersleri

yok

Eğitimin dili

Türkçe

Koordinatör

Prof. Dr. Seçil ABAY

Dersi veren öğretim eleman(lar)ı

Prof. Dr. Fuat AYDIN, Prof. Dr. K. Semih GÜMÜŞSOY, Prof. Dr. Seçil ABAY, Dr. Öğr.Üyesi Emre KARAKAYA

Yardımcı öğretim eleman(lar)ı

Araş. Gör. Özgür GÜRAN

Dersin verililiş şekli

Yüz yüze & Online (Covid-19 pandemisinde YÖK'ün kararına göre karara ya da online olarak verilebilecektir)

Dersin amacı

Hastalıkların bulaşması, yayılması, kontrol ve eradikasyonuna yönelik epidemiyolojik çalışmalar hakkında bilgi kazandırmaktır. Hastalıkların popülasyon düzeyinde epidemiyolojik olarak değerlendirilmesini kapsar.

Dersin tanımı

Hastalıkların popülasyon düzeyinde epidemiyolojik olarak değerlendirilmesi

Dersin içeriği

- 1- Ders dönemi sonunda dersin öğrenciyi kazandıracak bilgi, beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması.
- 2- Epidemiyolojinin tanımı, amacı ve bölümleri
- 3- Sağlık ve Hastalık
- 4- Hastalık belirleyicileri
- 5- Enfeksiyonların bulaşması ve yayılması
- 6- Enfeksiyon tipleri
- 7- Popülasyonda hastalık: Hastalıkların spasyal ve temporal dağılımı
- 8- Teorik: Seminer ve ödev sunumları Pratik: Seminer ve ödev sunumları, kendi kendine öğrenme (SSL)
- 9- Ekolojik Yaklaşım
- 10- Epidemiyolojik araştırma yöntemleri
- 11- Epidemiyolojik araştırma yöntemleri
- 12- Epidemiyolojik araştırma aşamaları 1 Amaç ve veri toplama
- 13- Epidemiyolojik araştırma aşamaları 2 Verilerin analizi
- 14- Verilerin sunulması
- 15- Sağlık şemaları, Hastalıklarla Mücadele
- 16-
- 17-
- 18-
- 19-
- 20-

Dersin öğrenme çıktıları

- 1- Epidemiyolojinin amacını, faaliyet alanlarını ve bölümlerini bilir.
- 2- Hastalık determinantlarını bilir.
- 3- Enfeksiyonların bulaşma ve yayılma yollarını öğrenir.
- 4- Enfeksiyon tipleri hakkında bilgi edinir.
- 5- Epidemiyolojik araştırma yöntemlerini ve aşamalarını bilir.
- 6- Popülasyonda görülen hastalık seyir şekillerini öğrenir ve yorum yapabilir.
- 7- Hastalıkların spasyal ve temporal dağılımı kavrar.
- 8-
- 9-
- 10-

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

- 1- Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.
- 2- Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.
- 3- Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.
- 4- Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.

ASLI GİBİDİR

İsmail KARAKUS
Fakülte Sekreteri

84

5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasını etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü			
	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	1	15
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	5	1	5
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			25
AKTS			1.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler		
Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri	
Ders kitabı	Epidemiyoloji:Diker, K.S., Ders Notları. Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi. Veteriner Epidemiyoloji:: Erganiş, O., Uçan,U.S, Mimoza Yayınları, Konya, 2001
Yardımcı Kaynaklar	1. Veterinary Epidemiology :Thrusfield M. 2003., Second Edition, Blackwell Publishing 2. Veterinary Epidemiology: Slater, M. R., Butterworth Heinemann , U. K. , 2003

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUS
Fakülte Sekreteri

84

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > ÖZEL PATOLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	ÖZEL PATOLOJİ	Birinci düzey	4-1.04	Zorunlu	7	8.00	8.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?								

Dersin tanımı	Dersin tanımı							
Ön koşul dersleri	Yalnızca veteriner fakültesi öğrencileri derse kabul edilecektir.							
Eğitimin dili	TÜRKÇE							
Ders içeriği	Koordinatör							
Dersin öğrenme çıktıları	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı							
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı							
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Dersin verilmiş şekli							
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin amacı							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin tanımı							
Ders ile ilgili dosyalar								

Kazanılan Derece	Dersin içeriği							
Derece Seviyesi	1- * Öğrencilere bu dersle ilgili olarak anlatılacak konular ile doğrudan ilgili ödevlendirme yapılacak ve bu ödevlendirme seminer şeklinde hazırlanacak ve sunumların yapılması değerlendirilerek yılsonu başarılarına not olarak eklenecektir. ** Uygulama derslerinde arşivden gösterilen spesifik hastalıklara ait slayt ve preparatlar ile ilgili öğrencilerin defter çizimleri ve yapılacak uygulama sınavları birlikte değerlendirilerek yıl sonu başarılarına not olarak eklenecektir. DİŞİ GENİTAL SİSTEM PATOLOJİSİ Gelişim anomalileri (Cinsiyetin belirlenmesi ve Farklılaşması, Freemartinizm, XX cinsiyet değişimi, Kısırlıklarda XY cinsiyet değişimi, Androjen duyarlılığı, Vulva ve Ovaryum anomalileri, Müller duktus sisteminde gelişimin durması); Ovarium (Çeşitli lezyonlar, Ovarium kistleri, Ovaryum çevresinde oluşan kistler, Ovaryumun neoplastik hastalıkları) Yumurta yolları (Hidrosalpinks, Salpingitis, Pyosalpinks); Uterus (Edinsel yer değişiklikleri, Dolaşım bozuklukları, Atrofik, Metaplastik ve Proliferatif lezyonlar, Atrofi, Kistler, Skuamöz metaplazi, Hidrometra ve Mukometra, Adenomyozis, Hiperplazi, Endometrial polip); Uterusun Yangısal Hastalıkları (Endometritis, Atların Bulaşıcı metritisi, Kronik endometritis, Uterus apseleri, Parametritis ve perimetritis, Pyemi, Pyometra); Uterusun özel hastalıkları (Nekrobasillozis, Tüberkülozis, Stafilokokal granülom); Gebe Uterusun hastalıkları (Embriyo ölümü, Fötüs ölümü, Fötusun mumyalaşması, Fötusun maserasyonu ve amfizemi); Placenta ve yavru sularında görülen bozukluklar (Placenta molaları, Adventisya plasentasyonu, Hidroamnion ve hidroallantois, Kısırlıklarda allantoinin adenomatöz displazisi) /Pratik:Metritis tuberculosa, İnek, HxE. Endometrium'da hiperplazi, kadın 40 yaş, HxE Papillom, Deri, HxE.							
Kabul ve Kayıt Koşulları	2- DİŞİ GENİTAL SİSTEM PATOLOJİSİ Abortus ve ölü doğum; Aborta neden olan Enfeksiyöz Hastalıklar (Brusellozis, Kampilobakter enfeksiyonları, Flexispira rappini enfeksiyonları, Listeriozis, Leptospira enfeksiyonları, Ureaplasma diversum enfeksiyonları, Actinomyces pyogenes enfeksiyonları, Salmonella enfeksiyonları, Yersinia enfeksiyonları, Hemofilus enfeksiyonları, Klamidia enfeksiyonları, Coccidia enfeksiyonları, İneklerde mikotik abortus, Toksoplazmozis, Neospora enfeksiyonları, Sarkosistis enfeksiyonları, Genital trikomoniazis, Sığır virüs diarezi, Domuz kolerası, Border hastalığı, At viral arteritisi, Sığır parvovirus enfeksiyonu, Köpeklerin minute virüs enfeksiyonu, Mavdil, Epizootik hemorajik hastalık, Köpek Herpesvirus enfeksiyonu, Domuz Herpesvirus-1 enfeksiyonu, Domuz Sitomegalovirus enfeksiyonu, Sığır Herpesvirus enfeksiyonu, Sığır Herpesvirus-4 enfeksiyonu, At Herpesvirus-1 enfeksiyonu) /Pratik:Yassı hücreli kanser, Deri, HxE. Bazal hücreli kanser. Köpek kulak kepçesi, HxE. Venereal tümör. Köpek, Preputium, HxE.							
Önceki Öğrenimin Tanınması	3- DİŞİ GENİTAL SİSTEM PATOLOJİSİ Fötüsün viral enfeksiyonları (Epizootik Sığır abortusu); Serviks, Vagina ve vulva; Vagina ve Vulvanın yangısal hastalıkları (Granüler venereal hastalık, Enfeksiyöz Sığır servikovaginitis ve epididimitisi, Sığırın Enfeksiyöz Püstüler vulvovaginitisi, Nekrotik vaginitis ve Vulvitis, Durin); Tubüler genital organların Neoplastik hastalıkları /Pratik: Tekrar							
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	4- ERKEK GENİTAL SİSTEM PATOLOJİSİ Skrotum, Tunica vaginalis, Penis ve Prepusyum, Penis ve Prepusyumun yangısı, Penis ve Prepusyumun Neoplastik hastalıkları, Testisler (Gelişim anomalileri, Testis hipoplazisi, Kriptorşidizm, Testisin dolaşım bozuklukları, testis dejenerasyonu) Orşitis, Testis ve Epididimisin Neoplastik hastalıkları, Epididimis (Gelişim anomalileri), Epididimitis, Funikulus Spermatikus (Funikulus Spermatikus anomalileri, Funikulus Spermatikus dolaşım bozuklukları); Vezikula Seminalis ve Ampulla (Vezikula seminalis ve Ampulla Gelişim anomalileri), Yangıları, Prostat ve Glandula Bulboüretalis (Prostat ve Glandula Bulboüretalis gelişim anomalileri), Prostat ve Glandula Bulboüretalis yangıları, Prostat ve Glandula Bulboüretalis metaplazi ve hiperplazisi, Prostat ve Glandula Bulboüretalis Neoplastik hastalıkları /Pratik:Venereal tümör. Köpek, Preputium, HxE.							
Program Profili	5- MEME HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Meme bezleri, Meme bezlerinin yangısal hastalıkları, İneklerde Meme bezinin Enfeksiyöz hastalıkları (Mastitis) (İneklerde, Streptokokal mastitis, Stafilokokal mastitis, Koliform mastitis, Yaz mastitis, Mikoplazma mastitis, İneklerde meme Tüberkülozisi); Koyun ve Keçilerde mastitis, Köpek ve Kedilerde mastitis, Domuzlarda mastitis, Meme Bezi Tümörleri /Pratik:Mastitis actinomycetosa, İnek, HxE.							
Program Yeterlilikleri	6- SINIR SİSTEMİ HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Santral Sinir Sistemi Malformasyonları (Prozenesefalon duplikasyonu, Mikroenesfali, Kortikal displazi ve Beyin Giruslarının Malformasyonları, Holoprozenesefali, Disrafik durumlar, Anenesfali, Krania bifida ve ilgili defektler, Spina bifida ve ilgili defektler, Myelodisplazi, Hidroselalus, Hidranenesfali, Porensefali, Serebellar defektler); Gelişme bozukluklarına neden olan virüs enfeksiyonları (Akabane hastalığı, Mavdil, Rift Vadisi humması ve Wesselsbron hastalığı, Sığır virüs diarezi, Border hastalığı, Kedi Parvovirus enfeksiyonu) /Pratik:Kuduz (Ammon boynuzunda Negri cisimciği), Köpek, HxE. Kuduz (Cerebellum'daki purkinje hücrelerinde Negri cisimciği), İnek, HxE.							
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	7- SINIR SİSTEMİ HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Depo hastalıkları (Kalıtsal depo hastalıkları, Toksik bitkisel depo hastalıkları); Sinir sisteminin sitopatolojisi ; İntrakranial basınç artışı, Beyin şişmesi ve Beyin ödemi, Kan damarlarının lezyonları ve Dolaşım bozuklukları; Beyin travmaları; Sinir sistemi dejenerasyonları; Malası ve Malasik hastalıklar (Gevişgetirenlerin Poliensefalomalazisi, Tiemin yetersizliği, Tuz zehirlenmesi, Kurşun zehirlenmesi); Nörodegeneratif hastalıklar (Organik Cıvalarla zehirlenmeler, Organik Fosforlarla zehirlenmeler, Arsenik zehirlenmesi, Neonatal Bakır yetersizliği, At Larineal hemiplejisi); Myelinopatiler (Hipomyelinasyonlar/ Dismyelinasyonlar); Nonmyelinik spongiform ensefalomyelopatiler (Scrapie ve ilgili hastalıklar/ Deli inek hastalığı) /Pratik:Meningoencephalitis purulenta, M. oblongata, Listeriose, Keçi, HxE. Meningoencephalitis necroticans Boşun Toxoplasmosis olayı, Köpek, HxE.							
Üst Derece Programlarına Geçiş	8- SINIR SİSTEMİ HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Santral Sinir Sisteminin yangıları; Sinir Sisteminin Bakteriyel enfeksiyonları (Sinir Sisteminin Pirojenik enfeksiyonları, Septisemik lezyonlar, Septik Embolizm ve Serebral apseler, Listeriozis, Sığırlarda Haemophilus enfeksiyonları); Sinir Sisteminin Viral enfeksiyonları (Kuduz, Aujeszky enfeksiyonu, Louping ill, At ensefalomyelitisi, Borina hastalığı, Lentivirus ensefalitisi, Sığır Herpesvirus Ensefalitisi, Köpek Gençlik hastalığı, Sığır Gangrenli Nezlesi, Enfeksiyöz Köpek Hepatitisi);							
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								

	Çeşitli Yangısal hastalıklar (Sporadik Sığır Ensefalomyelitisi, Yaşlı Köpek Ensefalitisi, Post Enfeksiyöz Ensefalitis); Protozoal enfeksiyonlar; Parazitik enfestasyonlar; Santral Sinir Sisteminin Neoplastik hastalıkları /Pratik:Encephalitis acuta nonpurulenta (Demyelination ve İntranükleer inklüzyon cisimcikleri), Distemper, Köpek, HxE. Meningoencephalitis tuberculosa, Generalize tuberculose olayı, Boğa, HxE.
9-	KARDİYOYASKÜLER SİSTEM PATOLOJİSİ Kalp Genel Bilgi: Kalp yetersizliği (Kalp dilatasyonu, Kalp hipertrofisi, Kalp Yetersizliğinin Sistemik etkileri), Dolaşım Bozukluğu Sendromları (Kardiyak Senkop, Perifer Dolaşım yetersizliği, Konjestif kalp yetersizliği), Kalbin incelenmesi, Kalbin ve Büyük damarların Konjenital anomalileri (Patent duktus arteriozus, Atrial septal defekt, Ventriküler septal defekt, Pulmoner stenozis, Aorta ve Subaorta stenozisi, Trikuspidal kapak displazisi, Mitral kapak yetersizliği), Perikard, Perikardın yangısal olmayan lezyonları (Hidroperikard, Hemoperikard) Perikarditis; Endokard, Endokardın dejeneratif lezyonları (Subendokardial fibrozis, Subendokardial kalsifikasyon, Köpeklerde Endokardiozis), Endokarditis, Myokard (Myokard dejenerasyonu, Myokard nekrozu, Floroasetat zehirlenmesi, Domuzların Kırmızı Dut kalp hastalığı), Kardiomyopatiler (Köpek, Kedi, Sığır), Myokarditis (Ensefalo-myokarditis virüs enfeksiyonu, Paraziter myokarditisler), Kalbin İletim Sistemi hastalıkları, Kalbin neoplazmaları /Pratik:Perikarditis fibrinosa, At, Weigert fibrin boyası. Kalp kasında hyalin dejenerasyonu ve kireçlenme, Şap hastalığı, Dana, HxE.
10-	KARDİYOYASKÜLER SİSTEM PATOLOJİSİ Vasküler sistem, Vaskülit, Arterler (Konjenital anomaliler); Arter dejenerasyonları (Arteriosklerozis, Aterosklerozis, Kalsifikasyon, Arteriosklerozis), Arter rupturu ve Anörizmalar, Arteriyel Trombozis ve Embolizm (Atlarda Aortik-İliak trombozis, Diseminat damar içi pıhtılaşma); Arter hipertrofisi (Sığırların Yüksek Rakım Hastalığı, Kalp Anomalileri ve Pulmoner Arteriyel Hipertansiyon, Kedi Akciğer Arterlerinde Media Hipertrofisi); Arteritis (Poliarteritis nodoza, Dirofilariazis, Onkoserkiyazis, Atlarda Strongilozis); Venalar [Flebotrombozis ve Tromboflebitis (Şistozomiazis)], Lenf damarları (Konjenital anomaliler, Dilatasyon ve ruptür), Lenfangitis (Sığır farsisi, Sporadik lenfangitis, Ülseratif lenfangitis, Epizootik, Paraziter lenfangitis); Damarların Özel Enfeksiyöz Hastalıkları (At Viral Arteritisi, At Vebası, Domuz Kolerası, Cowdriozis, Rocky Dağı Lekeli Humması), Vasküler neoplazmalar)/Pratik:Beyaz kas hastalığı, Musculer dystrophie kuzu, HxE. Trichinosis, Kas dokusunda, Sığır, HxE.
11-	DERİ HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Derinin yapısı (Epidermis, Dermis, Kıl folikülü, Yağ bezleri, ter bezleri);Dermatohistopatoloji (Epidermin değişiklikleri, Dermis değişiklikleri, Hücrel infiltrasyonlar), Deri reaksiyonları, Derinin Konjenital ve Kalıtsal Hastalıkları (Epiteliogenezis imperfekta, İktiozis, Kalıtsal çinko yetersizliği, Konjenital ve geç başlayan hipotrikozis, Pigment değişiklikleri ile ilgili hipotrikozis, Hipotrikozis, Epidermolizis bulloza, Kalıtsal kollagen displazisi), Epidermin farklılaşma bozuklukları (Seboreik deri hastalıkları, Akne, Kuyruk bezi hiperplazisi, Keratozisler); Pigmentleşme bozuklukları; [Aşırı pigmentleşme, Lökomer ve Lökotriki (Albinizm, Vitiligo, Lökotriki, Bakır yetersizliği)]; Derinin Fizikokimyasal hastalıkları (Derinin Fiziksel zedelenmesi, Derinin Kimyasal zedelenmesi), Derinin aktif hastalıkları (Fotosensitizasyon); Derinin Nutrisyonel Hastalıkları /Pratik:Deride kanatlı çiçeği Epiteliosis avium, Epitel hücrelerinde Bollinger Borel cisimcikleri, Burun üzeri derisi, Güvercin, HxE. Deride koyun çiçeği, İntrasitoplazmik Guarnieri cisimcikleri, Kuzu, HxE. Dermatis malleosa ulceroza, At, HxE.
12-	DERİ HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Derinin Endokrin hastalıkları; İmmün aracılı dermatozisler [(Aşırı duyarlılık dermatozisleri, Ürtiker ve Angioödem, Atopik dermatitis, Gıda aşırı duyarlılığı, Alerjik kontakt dermatitis, Pire ısırmı aşırı duyarlılığı, Hormonal aşırı duyarlılık, İlaç Erupsiyonu, Endoparazit aşırı duyarlılığı), Otoimmün dermatozisler (Pemfigus vulgaris, Pemfigus vejetans, Pemfigus foliaceus, Pemfigus eritematozus, Bullöz pemfigoid, Lupus eritematozus), Derinin Viral hastalıkları [(Poksivirüs enfeksiyonları (Bulaşıcı püstüller dermatitis, Koyunların ülseratif dermatozisi, Yalancı sığır çiçeği, Sığır çiçeği, Yaban sığır çiçeği, Deve çiçeği, At çiçeği, Koyun çiçeği, Keçi çiçeği, Lumpy-skin hastalığı), Herpesvirus enfeksiyonları (Sığır Herpesvirus-2 hastalığı, Sığır Herpes mamillitis, Sığır Herpesvirus-4 hastalıkları, Kedi herpesvirusu)], Retrovirus enfeksiyonları, Parvovirus enfeksiyonları /Pratik:Hemangioma kapillare, Kulak kepçesi, Kuzu, HxE Papillom, Deri, HxE. Bazal hücreli kanser, Köpek kulak kepçesi, HxE.
13-	DERİ HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Derinin Bakteriyel Hastalıkları (İmpetigo, Domuzlarda eksudatif epidermitis, Dermatofitozis, At bukağıllı dermatiti, Koyun yapığı çürüğü, Stafylokokal follikülitis ve furunkulozis, Ülseratif lenfangitis, Kedilerde leprosi, Gevişgetirenlerde bakteriyel pododermatitis, Footrot), Derinin Mantar hastalıkları (Kandidiazis, Dermatofitozis, Subkutan mikozisler, Sporotrikozis, Köpeklerde pitiozis), Derinin Protozoal hastalıkları (Besnoitiozis), Derinin algal hastalıkları, Artropod ektoparazitler, Derinin Helmint hastalıkları, Çeşitli Deri bozuklukları (Laminitis, Eozinofilik ve kollagenolitik dermatitisler, Nodüler pannikülitis, Köpeklerin juvenil sellülitisi, Yüzeysel nekrotik dermatitis), Derinin Neoplastik hastalıkları /Pratik:Melanom, İnek, R. Carpa, HxE.
14-	ENDOKRİN SİSTEM PATOLOJİSİ Hormon tipleri, Endokrin Bezlerdeki Proliferatif lezyonlar, Endokrin Hastalığın mekanizmaları, Hipofiz (Gelişim yapı ve fonksiyonu, Hipofiz hastalıkları, Hipofizin Neoplastik hastalıkları), Paratiroid Bezler ve Kalsiyum düzenleyen hormonlar (Paratiroid bezlerin hastalıkları, Paratiroid ve ilgili kistler, Paratiroid bezlerin dejeneratif hastalıkları, Lenfosittik paratiroidizm ve hipoparatiroidizm, Doğuma yakın akut hipokalsemi, Kronik hiperparatiroidizm, Renal sekonder hiperparatiroidizm, Nutrisyonel sekonder hiperpara-tiroidizm, Primer paratiroid hiperplazisi, Kalsinojenik bitkilerle zehirlenme) Paratiroid bezlerin neoplastik hastalıkları /Pratik:Arşiv slaytlardan hazırlanan görüntüler, konu ile ilgili güncel internet verilerinin gösterilmesi
15-	ENDOKRİN SİSTEM PATOLOJİSİ Tiroid bezi (Gelişim, Yapı ve fonksiyon, Tiroid bezinin hastalıkları, Tiroid bezinin gelişim bozuklukları, Tiroid bezinde dejeneratif değişiklikler, Tiroid bezinin hipofonksiyonu, İdiopatik follikül atrofi, Lenfosittik tiroiditis, Tiroid bezinin hiperplazisi, Diffüz hiperplastik ve kolloid guatr, Nodüler tiroid hiperplazisi, Tiroid bezinin neoplastik hastalıkları); Adrenal korteks (Adrenal korteks hastalıkları, Adrenal korteks gelişim bozuklukları, Adrenal kortekste dejeneratif değişiklikler, Adrenal korteksin yangıları, Hipoadrenokortisizme yol açan adrenal hastalıklar, Adrenal korteksin hiperplazisi, adrenal korteksin neoplazmaları); Adrenal medulla (Medüller salgı hücrelerinin tümörleri, Adrenal medulla hiperplazisi, Adrenal medullada Sempatik Sinir sistemi hücrelerinin neoplazmaları), Kemoreseptör organlar /Pratik:Arşiv slaytlardan hazırlanan görüntüler, konu ile ilgili güncel internet verilerinin gösterilmesiKULAK HASTALIKLARI PATOLOJİSİ Dış kulak (Otitis eksterna); Orta kulak (Otitis media), iç kulak (Otitis interna, Sağırılık), Kalıtsal Kohleosaküler dejenerasyonlar, Yaşlılık sağırılığı, Akustik ve Kimyasal ototoksiste, Sağırılığın diğer nedenleri, Vestibüler fonksiyon bozukluğu, Neoplastik hastalıklar /Pratik:Arşiv slaytlardan hazırlanan görüntüler, konu ile ilgili güncel internet verilerinin gösterilmesi
16-	
17-	
18-	
19-	
20-	

Dersin öğrenme çıktıları	
1-	Dişi Genital Sistem Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
2-	Erkek Genital Sistem Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
3-	Meme Hastalıkları Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
4-	Sinir Sistemi Hastalıkları Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
5-	Kardiyovasküler Sistem Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
6-	Deri Hastalıkları Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
7-	Endokrin Sistem Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
8-	Kulak Hastalıkları Patolojisi hakkında bilgi sahibi olunur.
9-	
10-	
*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi	
1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısı ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısı bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanalları aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahıya ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		
Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü		

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri
FARUKİTİSİ

da

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	5	75
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	12	2	24
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	10	1	10
Ara sınavlar	1	3	3
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	4	60
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	15	1	15
Yarıyıl sonu sınavı	1	3	3
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			200
AKTS			8.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Veteriner Patoloji Cilt I ve II, Milli ÜH, Haziroğlu R, Tamer Matbaacılık, Ankara, 1998.
Yardımcı Kaynaklar	Veteriner Sistemik Patoloji Cilt I ve II, Prof. Dr. Mehmet Alibaşoğlu, Prof. Dr. Tahsin Yeşildere 2- Veteriner Özel Patoloji I Uygulama dersi preperat fotoğrafları. Anabilim Dalı yayını 3- Nekropsi, Berkin Ş, Alçıgür G; Medisan Yayınevi, Ankara, 1999 4- Veteriner Patoloji Cilt I ve II, Milli ÜH, Haziroğlu R, Tamer Matbaacılık, Ankara, 1998. 5- Pathologic Basis of Veterinary Disease, McGavin, Zachary.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GIBİDİR

İmza KURAKUS
Fakülte Sekreteri



da

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > TOKSİKOLOJİ VE ÇEVRE BİLİMİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	TOKSİKOLOJİ VE ÇEVRE BİLİMİ	Birinci düzey	4.1.05	Zorunlu	7	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?								

Dersin tanımı	Dersin tanımı							
Ders içeriği	Ön koşul dersleri							
Dersin öğrenme çıktıları	Eğitimin dili							
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Koordinatör							
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı							
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin veriliş şekli							
Ders ile ilgili dosyalar	Dersin amacı							
Kazanılan Derece	Dersin tanımı							
Derece Seviyesi								
Kabul ve Kayıt Koşulları								
Önceki Öğrenimin Tanınması								
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları								
Program Profili								
Program Yeterlilikleri								
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri								
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								

Dersin içeriği								
1-	TEORİK 1) Dersin tanıtımı, amaçları ve kazanımlarının açıklanması 2) Toksikolojiye Giriş, Zehirlenme Tipleri, Zehirlerin Etkileri ve Zehirler Arasında Etkileşimler, Zehirlenme ve Zehirlilik Denemeleri PRATİK 1) Toksikoloji laboratuvarının tanıtımı ve biyogüvenlik kuralları 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
2-	TEORİK Doz-Yoğunluk ve Doz-Etki ilişkisi, Zehirlenme ve Zehirliliği Etkileyen Faktörler PRATİK 1) Laboratuvarında kullanılan kimyasal maddelerin etiket bilgileri ve olası etkileşim riskleri 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
3-	TEORİK 1) Toksikokinetik PRATİK 1) Toksikolojik analizlerde izlenecek yol, analizi etkileyen faktörler ve analitik bulguların değerlendirilmesi 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması) 3) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
4-	TEORİK 1) Zehirlenmelerde teşhis ve analiz için numunenin seçimi, alınması, korunması, tutanak tutma ve laboratuvara gönderilmesi PRATİK 1) Zehirlenmelerde teşhis ve analiz için numunenin seçimi, alınması, korunması, tutanak tutma ve laboratuvara gönderilmesi 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
5-	TEORİK 1) Metaller (alüminyum, antimon, arsenik, bakır, bizmut, bor, cıva, çinko, flor, fosfor, iyot, kadmiyum) PRATİK 1) Metal zehirlenmelerinde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
6-	TEORİK 1) Metaller (kalsiyum, kobalt, krom, kurşun, kükürt, magnezyum, molibden, nikel, selenyum), 2) Diğer İnorganik Maddeler ve Radyoaktif Maddeler PRATİK 1) Diğer inorganik maddeler ve radyoaktif maddelerle zehirlenmelerde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
7-	TEORİK 1) Organik Maddeler, Zehirli Gaz, Buhar ve Tanecikler PRATİK 1) Organik madde kaynaklı zehirlenmelerde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması) 3) Ara sınava hazırlık için soru cevap ve interaktif uygulama							
8-	TEORİK 1) Bitkisel Zehirler (alkaloidler, glikozidler, glukosinolatlar, fenolik bileşikler, ısığa duyarlı kıran bitkiler, östrojenik bitkiler, zehirli peptid ve proteinler, alışılmamış amino asitler, vitamin zehirlenmesi, vitamin kullanımı bozan maddeler, mineral kullanımı bozan maddeler, zehirli yağ asitleri, reçineli maddeler, diğer maddeler) PRATİK 1) Bitkisel kaynaklı zehirlenmelerde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
9-	TEORİK 1) Pestisitler (giriş, insektisitler) 2) Pestisitler (Sıçan Zehirleri, Molluskisitler, Fungusidler, Yabani Ot İlaçlar, Herbisidler, Herbisid Safenerler, Bitki Gelişme Düzenleyicileri, Algisidier) PRATİK 1) Pestisit kaynaklı zehirlenmelerde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
10-	TEORİK 1) Mikotoksinler PRATİK 1) Mikotoksin kaynaklı zehirlenmelerde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
11-	TEORİK 1) Şapkalı Mantar Zehirleri, Zehirli Hayvanlar ve Zehirleri, Doping İçin Kullanılan Maddeler PRATİK 1) Şapkalı mantar ve hayvansal zehirlerle zehirlenmelerde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
12-	TEORİK 1) Hayvanlarda Ötenazi, Kanatlarda Gelişme Geriliğine ve Verim Kaybına Yol Açan Maddeler, Evde Karşılaşılan maddeler PRATİK 1) Şapkalı mantar ve hayvansal zehirlerle zehirlenmelerde sağaltım protokolü hazırlama ve reçete yazma 2) Ötenazi protokolü hazırlama 3) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
13-	TEORİK 1) Veteriner hekimliği ilaçları, Çevre Toksikolojisi PRATİK 1) Veteriner ilaç zehirlenmelerinde antidotal sağaltım seçenekleri 2) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması)							
14-	TEORİK 1) İmmunotoksikoloji, Gıda Kirliliği PRATİK 1) Öğrenci semineri sunumu (Ödev sunumu ve kendi kendine öğrenme çalışması) 2) Final sınavına hazırlık için soru cevap ve interaktif uygulamalar							
15-								
16-								
17-								

ASLI CİBİDİR
İsmail KARAKUS
Fakülte Sekreteri

18-	
19-	
20-	

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Toksik maddelerin (ağır metaller, bitkisel zehirler, organik maddeler, gıda ve yem katkı maddeleri, pestisitler, doğal toksinler, mikotoksinler vb.) fiziksel ve kimyasal özellikleri; toksikokinetik ve toksikodinamik özelliklerini öğrenir.
2-	Zehirlenmelerde anamnez (saha araştırması, hasta sahibinden bilgi alma vb) bilgilerini alabilir. Zehirlenmelerin teşhisi ile ilgili genel bir yaklaşım sergiler.
3-	Zehirlenmelerin sebeplerini, tanısını ve sağaltımında kullanılan başlıca antidotları bilir. Zehirlenmelerde ilk müdahaleyi yapabilir, tedavi protokolü hazırlayabilir.
4-	Zehirlenmelerde laboratuvara gönderilecek marazi maddeleri belirler ve bunları uygun bir şekilde alıp laboratuvara gönderebilir. Zehirlenme durumlarda laboratuvara gönderilen marazi maddenin ne şekilde alınıp hangi koşullar altında gönderileceğini bilir
5-	Hayvansal kaynaklı zehirlenmelerde en uygun tedavi seçeneklerini bilir. Zehirlenmelerle ilgili rapor hazırlayabilir.
6-	Doping ve ötenazide kullanılan maddeleri bilir.
7-	Kanatlılarda gelişme geriliğine ve verim kaybına yol açan maddeleri bilir.
8-	Genetik hasara ve çevre kirliliğine yol açan toksik maddeleri bilir ve çevre korumada aktif rolünü üstlenir. Veteriner hekimliği ilaçlarının kullanılması sırasında ortaya çıkabilecek zehirli etkileri bilir.
9-	Gıda değeri olan hayvansal ürünlerdeki veteriner ilaç ve kimyasal kalıntıların yönetmeliklere göre risk değerlendirilmesini bilir ve tedavisini bu doğrultuda gerçekleştirir.
10-	Kandan toksik madde ekstraksiyonunu, kromatografi (gaz ve likid) cihazlarında yapılan analizleri ve sonuçların değerlendirilmesini bilir.

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliği katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆



31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	30	1	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	2	20
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	2	1	2
Ara sınavlar	1	2	2
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	2	30
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	2	1	2
Yarıyıl sonu sınavı	1	2	2
Araştırma	2	1	2
Toplam iş yükü			100
AKTS			4.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	0	0
Ödev	1	30
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Kaya S. Veteriner Hekimliğinde Toksikoloji, 4. baskı; 2006; Medisan Yayınevi - Ankara
Yardımcı Kaynaklar	Veteriner Klinik Toksikoloji (ŞANLI, Y., 2002, Ankara)

Ders ile ilgili dosyalar



Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > GIDA HİJYENİ VE KONTROLÜ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	GIDA HİJYENİ VE KONTROLÜ	Birinci düzey	4.1.06	Zorunlu	7	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?								

Dersin tanımı

Ön koşul dersleri	Önkoşul yoktur.
Eğitimin dili	Türkçe
Koordinatör	DOÇ. DR. SERHAT AL
Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	DOÇ. DR. SERHAT AL, Doç. Dr. Harun HIZLISOY
Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	Arş. Gör. Kürşat KÖŞKEROĞLU (Pratik derslerin uygulamalarına doktora öğrencileri de katılmaktadır).
Dersin veriliş şekli	Yüz yüze & Online (Pandemiye bağlı yasal kısıtlamaların olması halinde)
Dersin amacı	Bu dersin amacı, gıda maddelerinin bileşimi, gıda hijyeninin genel ilkeleri, gıdaların mikrobiyal ekolojisi, hayvansal kaynaklı gıdaların sağlık riskleri, gıda kaynaklı enfeksiyonların patogenezi, immünolojik reaksiyonlar ve gıda enfeksiyonları ve zehirlenmeleri hakkında bilgi vermektir.
Dersin tanımı	Bu ders, gıdaların bileşimi, gıda hijyeni prensipleri, konak savunma mekanizmaları, olası gıda kontaminasyonları, risk faktörleri ve korunma/kontrol yaklaşımları gibi konuları kapsar.

Dersin içeriği

1-	Teorik: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Pratik: Uygulama dersleri kapsamında işletme ziyaretleri esnasında uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Uygulama derslerinde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması.
2-	Teorik: Gıda Kimyası I (su ve suyun gıda bileşenleri ile etkileşimi ve gıda stabilitesi) Pratik: pH, asitlik, nem ve su aktivitesinin belirlenmesi.
3-	Teorik: Gıda Kimyası II (Proteinler, amino asit kimyası, protein yapısı, işleme sırasında protein değişiklikleri, sebze, süt, peynir ve et/balık proteinleri). Pratik: Hayvansal gıdalarda protein tayini.
4-	Teorik: Gıda Kimyası III (Lipidler: yağ asitleri ve trigliseritler, fosfolipidler, lipid oksidasyonu (ransidite), Asitlik - hidrolitik ve oksidatif, Hidrojenasyon - mekanizmalar ve katalizörler, trans yağ asitleri). Pratik: Hayvansal gıda maddelerinde yağ tayini.
5-	Teorik: Gıda Kimyası IV (Karbonhidratlar: Mono-, di-, oligo- ve polisakkaritler, Dekompozisyon - indirgen ve indirgen olmayan şekerler, Nişasta - granül yapısı ve özellikleri, doğal ve modifiye, Heteropolisakkaritler - pektik maddeler ve tohum zamları, Tatlandırıcılar, Esmerleşme reaksiyonları: Maillard reaksiyonu - oluşumu ve kontrolü, Enzimatik esmerleşme): Pratik: Hayvansal gıda maddelerinde karbonhidrat tayini.
6-	Teorik: Gıda Kimyası V (Gıdalardaki vitamin ve mineraller). Pratik: Vitamin ve kül tayini
7-	Teorik: Seminer ve ev ödevi, sunumlar Pratik: Denetimli kendi kendine öğrenme (SSL) Sınavlara hazırlık.
8-	Teorik: Gıda muhafazası ve Gıda Güvenliği Yönetim Sistemleri (GMP, HACCP, ISO 22000:2005, Erken uyarı sistemleri ve RASFF) Pratik: Proses kontrolleri, numune alma ve izleme planları. HACCP prosedürleri.
9-	Teorik: Gıdaların mikrobiyal ekolojisi, gıda maddelerinin ayrışması, gıda işleme ve muhafazasının temel ilkeleri. Gıda maddelerinde mikroorganizmaların büyümesini etkileyen faktörler, gıda maddelerinin mikrobiyal kontaminasyonu. Pratik: Gıda mikrobiyolojisi laboratuvarı tanıtımı. Gıda maddelerinin genel mikrobiyolojik analiz yöntemleri, En muhtemel sayı (EMS) yöntemi ve ATP biyoluminesans yöntemi.
10-	Teorik: Gıdalarda saprofit mikroorganizmalar, Gıdalarda fermentatif mikroorganizmalar ve fermentasyon. Pratik: Sütte plate sayma yönteminin uygulanması.
11-	Teorik: Gıdalarda ve insan yutma ve sindirim sistemlerinde bulunan probiyotik mikroorganizmalar. Pratik: Yoğurtta laktik asit mikroorganizmasının izolasyonu.
12-	Teorik: İnsanlarda gıda kaynaklı patojenler ve gıda kaynaklı mikrobiyal toksikasyonlar. Pratik: Gıda maddelerinde Staphylococcus aureus izolasyon prosedürü.
13-	Teorik: İnsanlarda gıda kaynaklı mikrobiyal enfeksiyonlar. Pratik: Salmonella spp. gıda maddelerinde izolasyon prosedürü
14-	Teorik: İnsanlarda gıda kaynaklı mikrobiyal toksin enfeksiyonları. Pratik: Gıda maddelerinde Escherichia coli izolasyon prosedürü.
15-	Teorik: Gıda maddelerinde prionlar, virüsler ve parazitler. Pratik: Sığır kesimhane ziyareti (Fascioliasis, Tapeworms, Cysticercus bovis)/ Denetimli kendi kendine öğrenme (SSL) Sınavlara hazırlık.
16-	
17-	
18-	
19-	
20-	

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Öğrenci derse katılımı halinde kazanacağı bilgi, beceri ve kazanımları, işletmelerde ve laboratuvarlarda uyulması gereken biyogüvenlik kuralları bilgisi
2-	Gıdaların mikrobiyal ekolojisi, hayvansal gıdalardan kaynaklanan sağlık riskleri bilgisi
3-	Gıda işletmelerinde hijyen ve sanitasyon ve HACCP konuları
4-	Gıdaların dayanıklılığını etkileyen teknolojik uygulamaların belirlenmesi
5-	Gıda kontaminasyonları ile gıda maddelerindeki sağlığa zararlı etkenlerin ve maddelerin bilgisi
6-	Gıda kaynaklı enfeksiyonların patogenezi ve immün reaksiyonların bilgisi
7-	Gıdaların bileşimi, bileşenlerin yapıları hakkında bilgi



54

8-	Gıdaların muhafaza yöntemleri hakkında bilgi
9-	Hayvan bakımı ve veteriner halk sağlığının kalitesini iyileştirmek için veteriner hekimliği bilgilerinin ilerlemesine katkıda bulunan profesyonel yeteneklerin kullanımı
10-	Numunelerin toplanması, korunması ve taşınması, uygun teşhis testlerinin seçilmesi, test sonuçlarının sınırlamalarının yorumlanması ve anlaşılması, Muhtemel ihbarı zorunlu, ihbarı zorunlu ve zoonotik hastalıkların şüpheli belirtilerinin tespit edilmesi ve ilgili makamları bilgilendirmek de dahil olmak üzere uygun önlemlerin alınması

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kideye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyeye tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmiş ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek. bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliği katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokollerini doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆



86

41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	0	0	0
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	4	40
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	10	3	30
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			100
AKTS			4.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	20
Ödev	2	10
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Erol İ. (2007). Gıda Hijyeni ve Mikrobiyolojisi. Ankara.
Yardımcı Kaynaklar	Doyle, M.P., Beuchat, L.R., Montville, T.J. (1997). Food Microbiology : Fundamentals and Frontiers. ASM Pres, Washington

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri
UNİVERSİTESİ
FAKÜLTESİ

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > ANESTEZİYOLOJİ VE REANİMASYON

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	ANESTEZİYOLOJİ VE REANİMASYON	Birinci düzey	4.1.07	Zorunlu	7	1.00	1.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
Dersin tanımı	Ön koşul dersleri	yok						
Ders içeriği	Eğitimin dili	Türkçe						
Dersin öğrenme çıktıları	Koordinatör	DR. ÖĞR. ÜYESİ MUHAMMED KAAAN YÖNEZ						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	DR. ÖĞR. ÜYESİ MUHAMMED KAAAN YÖNEZ						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	Araş. Gör. Gökçen PERK						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin verilmiş şekli	Bu ders haftada 1 olmak üzere teorik ve klinik derslerinde pratik olarak öğretilir.						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin amacı	Bu dersin amacı evcil hayvanlarda anestezi şekli, indüksiyonu ve komplikasyonları hakkında güncel bilgiler vermektir.						
Ders ile ilgili dosyalar	Dersin tanımı	Evcil hayvanlarda anestezi, anestezi indüksiyonu ve komplikasyonları hakkında bilgi vermek						
Kazanılan Derece	Dersin içeriği							
Derece Seviyesi	1-	Veteriner Anesteziyolojinin Tarihçesi, Preanestezi, Preanestezik Dönemde Hasta, Hastanın Anesteziye Hazırlanması						
Kabul ve Kayıt Koşulları	2-	Veteriner Anesteziyolojinin Tarihçesi, Preanestezi, Preanestezik Dönemde Hasta, Hastanın Anesteziye Hazırlanması						
Önceki Öğrenimin Tanınması	3-	Preanestezik İlaçlar, Genel Anestezi, Güvenilirliği ve Dönemleri, Genel Anestezi, Genel Anestezinin Güvenilirliği, Anestezinin Dönemleri						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	4-	Preanestezik İlaçlar, Genel Anestezi, Güvenilirliği ve Dönemleri, Genel Anestezi, Genel Anestezinin Güvenilirliği, Anestezinin Dönemleri						
Program Profili	5-	İndüksiyon Teknikleri ve İlaçları, Anestezi Hastasının Monitarizasyonu						
Program Yeterlilikleri	6-	İndüksiyon Teknikleri ve İlaçları, Anestezi Hastasının Monitarizasyonu						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	7-	Anestezik İlaçlar ve Enjektör Anestezikler, Anestezik İlaçlar ve Anestezi Teknikleri, Enjektör Anestezikler, İnhalasyon Anesteziklerinin Özellikleri ve İnhalasyon Anestezikleri, İnhalasyon Anesteziklerinin Özellikleri, İnhalasyon Anaestezikleri						
Üst Derece Programlarına Geçiş	8-	Anestezik İlaçlar ve Enjektör Anestezikler, Anestezik İlaçlar ve Anestezi Teknikleri, Enjektör Anestezikler, İnhalasyon Anesteziklerinin Özellikleri ve İnhalasyon Anestezikleri, İnhalasyon Anesteziklerinin Özellikleri, İnhalasyon Anaestezikleri						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	9-	Anestezi Ekipmanları Cihazları ve Solunum Sistemleri,						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	10-	Anestezi Ekipmanları Cihazları ve Solunum Sistemleri,						
Mezuniyet Koşulları	11-	Köpeklerde , Kedilerde, Atlarda Genel Anestezi ve teknikleri						
Eğitim tarzı	12-	Ruminantlarda, Domuzlarda Anestezi ve teknikleri						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	13-	Anestezi Komplikasyonları ve Resusitasyon						
	14-	Lokal Anestezi, Lokal Anestezik Maddeler, Lokal Anestezi Yöntemleri						
	15-							
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							
	Dersin öğrenme çıktıları							
	1-	Anestezinin tanımı						
	2-	Anestezik ilaçlar						
	3-	Anestezi yöntemleri						
	4-	Anestezi Komplikasyonları						
	5-	Resüsitasyon						
	6-	Acil müdahale						
	7-							
	8-							
	9-							
	10-							

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anlayarak gösterecek şekilde hareket etmek.
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.



5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İlerişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliği katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanılarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahğa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü			
	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	1	15
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	5	1	5
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri
D.6

Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			25
AKTS			1.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler		
Yarıyıl içi değerlendirme	Sayı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	100
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri	
Ders kitabı	Topal A. Veteriner Anestezi. Nobel&Güneş 2005., LW Hall, KW CLARKE, CM TRIM Veterinary Anaesthesia, W.B. Saunders 2011, England. Butterworth-Heinemann, Veterinary Anesthesia Practice, first edition. USA, Elsevier Group, 2001.
Yardımcı Kaynaklar	Topal A. Veteriner Anestezi. Nobel&Güneş 2005.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > DÖLERME, SUN'I TOHURLAMA VE ANDROLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	DÖLERME, SUN'I TOHURLAMA VE ANDROLOJİ	Birinci düzey	4.1.08	Zorunlu	7	3.00	3.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?								

Dersin tanımı	Dersin tanımı							
Ders içeriği	Ön koşul dersleri							
Dersin öğrenme çıktıları	Eğitimin dili							
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Koordinatör							
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı							
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin verililiş şekli							
Ders ile ilgili dosyalar	Dersin amacı							
	Dersin tanımı							

Kazanılan Derece	Dersin içeriği							
Derece Seviyesi	1- Dölerme, Suni Tohumlama ve Androlojiye genel bakış. Hayvan ıslahı ve yetiştiriciliğindeki önem ve etkinliği							
Kabul ve Kayıt Koşulları	2- Dişi ve erkek hayvanlarda reproduktif anatomi. Farklı hayvan türlerinde androlojik muayene sistematigi.							
Önceki Öğrenimin Tanınması	3- Erkek hayvanlarda reproduktif fizyoloji (üreme hormonları, spermatogenezis, ejakulasyon)							
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	4- Dişi hayvanlarda reproduktif fizyoloji (üreme hormonları, oogenezis, ovulasyon)							
Program Profili	5- Kapasitasyon, akrozom reaksiyonu, fertilizasyon ve erken embriyonik gelişme.							
Program Yeterlilikleri	6- Spermatozoanın ultrastruktürel yapısı-seminal plazma ve Spermanın alınması metotları							
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	7- Spermanın makroskopik-mikroskopik muayenesi (hacim, motilite, yoğunluk, mass aktivite, anormal-ölü/canlı spermatozoa oranı).							
Üst Derece Programlarına Geçiş	8- ara sınav							
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	9- Spermanın fizikokimyasal/mikrobiyolojik muayeneleri ve sperma ile bulaşan hastalıklar.							
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	10- Spermanın uzun ve kısa süreli saklanması (sulandırma, dondurma, saklama ve çözündürme)							
Mezuniyet Koşulları	11- Farklı hayvan türlerinde östrus belirtileri, östrus siklusu ve östrus saptama teknikleri							
Eğitim tarzı	12- Çiftlik-pet-kanatlılarda en uygun tohumlama zamanı ve suni tohumlama teknikleri							
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	13- Fertilite parametreleri, infertilite ve sterilite							
	14- Erkek ve dişi hayvanlarda dölerimini ve suni tohumlamayı etkileyen faktörler							
	15- Projeni testi ve Reproduktif biyoteknolojiler							
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

	Dersin öğrenme çıktıları							
	1- Dişi ve erkek hayvanlarda genital organ muayenesi öğrenir							
	2- Androlojik muayene sistematigini öğrenir							
	3- Sperma alma yöntemlerini öğrenir ve kavrar							
	4- Spermanın biyokimyasal yapısı ile muayenesi hakkında bilgi sahibi olur							
	5- Spermanın sulandırılması ve kısa/uzun süre saklanması öğrenir							
	6- Erkek hayvanlarda infertilite olgularını öğrenir ve kavrar							
	7- Dişilerde östrus belirtileri ile en uygun tohumlama zamanını öğrenir							
	8- Kanatlılarda reorodüksiyon							
	9-							
	10-							

	*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi							
	1- Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.							
	2- Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.							
	3- Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.							

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUS
Fakülte Sekreteri

8.6

4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahıya ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü			
	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	15	1	15
Ödevler	0	0	0



bc

Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	8	1	8
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	10	1	10
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			75
AKTS			3.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	1. Evcil Hayvanlarda Reprodüksiyon, Sun'i Tohumlama, Doğum ve İnfertilite. (1994) Birinci Baskı. Ed: E. Alaçam. Dizgievi, KONYA 2. Theriogenoloji, Evcil Hayvanlarda Reprodüksiyon, Sun'i Tohumlama, Obstetrik ve İnfertilite (1990). Ed: E. Alaçam, Nurol Matbaacılık A.Ş. Ankara. 3. Encyclopedia of Reproduction. Knobil, E., Neill, J.D (Eds). For Volumes. Academic Press, USA. 4. Applied animal reproduction.(2000) Editors: Bearden HJ., Fuquay JW., Prentice hall,Inc. USA 5. Fırat Üniversitesi, Veteriner fakültesi, Dölerme,Sun'i Tohumlama ve Androloji ders notları (2012) Edi. Mustafa Sönmez
Yardımcı Kaynaklar	1. Evcil Hayvanlarda Reprodüksiyon, Sun'i Tohumlama, Doğum ve İnfertilite. (1994) Birinci Baskı. Ed: E. Alaçam. Dizgievi, KONYA 2. Theriogenoloji, Evcil Hayvanlarda Reprodüksiyon, Sun'i Tohumlama, Obstetrik ve İnfertilite (1990). Ed: E. Alaçam, Nurol Matbaacılık A.Ş. Ankara. 3. Encyclopedia of Reproduction. Knobil, E., Neill, J.D (Eds). For Volumes. Academic Press, USA. 4. Applied animal reproduction.(2000) Editors: Bearden HJ., Fuquay JW., Prentice hall,Inc. USA 5. Fırat Üniversitesi, Veteriner fakültesi, Dölerme,Sun'i Tohumlama ve Androloji ders notları (2012) Edi. Mustafa Sönmez

Ders ile ilgili dosyalar

